

वा० रा०

॥ ९९ ॥

तेषां रामं विना आगतानां ॥ रामं राजानं विना सर्वस्यास्थिरत्वात् ॥ किंच भगवंतं राममादरेणापश्यंतो ये गृहपुत्रदारसुखादिष्वसक्त्या प्रतिनिवृत्तास्तेषां पुनः पुनः संसारप्राप्तिरेव ननु कदापि मोक्ष इत्याशयः ॥ तस्य मायिकरूपदर्शनेऽपि चित्तशुद्धिद्वारामोक्षोपयोगिज्ञानाधिकारो भवति ॥ ७ ॥ सत्पुरुषः भाग्यवान्पुरुषः सीता च भाग्यवती ॥ यो वने रामं परिचरन् अनुगच्छति ॥ ८ ॥ सीतालक्ष्मणावेवेति किं वाच्यं ॥ अचेतना आपगादयोऽपि सभाग्याः ननु यूयमित्याहुः ॥ आपगा इति विगाह्य स्नात्वा ॥ ९ ॥ रम्यका

किं नु तेषां गृहैः कार्ये किं दारैः किं धनेन वा ॥ पुत्रैर्वापि सुखैर्वापि येन पश्यंति राघवं ॥ ७ ॥ एकः सत्पुरुषो लोके लक्ष्मणः सह सीतया ॥ यो नु गच्छति काकुत्स्थं रामं परिचरन् वने ॥ ८ ॥ आपगाः कृतपुण्यास्ताः पद्मिन्यश्च सरांसि च ॥ येषु यास्यति काकुत्स्थो विगाह्य सलिलं शुचि ॥ ९ ॥ शोभायिष्यंति काकुत्स्थमदृव्योरम्यकाननाः ॥ आपगाश्च महानूपाः सानुमंतश्च पर्वताः ॥ १० ॥ काननं वापि शैलं वा यं रामो नु गमिष्यति ॥ प्रियातिथिं मिवाप्तं नैनं शक्यं त्यनर्चितुं ॥ ११ ॥ विचित्रकुसुमापीडा बहुमंजरिधारिणः ॥ राघवं दर्शयिष्यंति नगाभ्रमरशालिनः ॥ १२ ॥ अकाले चापि मुख्यानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ दर्शयिष्यंत्यनुक्रोशाद्विरयोराममागतं ॥ १३ ॥ प्रस्रविष्यंति तोयानि विमलानि महीधराः ॥ विदर्शयंतो विविधान्भूयश्चित्रांश्च निर्झरान् ॥ १४ ॥ पादपाः पर्वताग्रेषु रमयिष्यंति राघवं ॥ यत्र रामो भयं नात्र नास्ति तत्र पराभवः ॥ १५ ॥

ननाः चारुवक्षसंघाः अनूपोजलप्रायदेशः ॥ १० ॥ ते शैलादयः ॥ अनर्चितुं न शक्यंति ॥ अर्चितुं मेव शक्यंतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ तदेव दर्शयति ॥ विचित्रेत्यादि ॥ विचित्रैः कुसुमैरापीडः शिरोभूषणमेषां ॥ बहुमंजरीः पुष्पस्तवकान् धर्तुं शीलमेषां ॥ छांदसोऽहस्वः ॥ नगाः वक्षाः दर्शयिष्यंति आत्मानमिति शेषः ॥ एवं च पुष्पांजलि रूपा र्चायां तेषां क्ता इति भावः ॥ १२ ॥ गिरयो दर्शयिष्यंति स्वगतवक्षद्वारेति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ पादपारमयिष्यंति ॥ स्वमूलाकीर्यमाणपल्लवकुसुमरचितशय्यास्थिति शेषः ॥ यत्र रामः वसतीति शेषः ॥ १५ ॥

अ० का०

॥ ९९ ॥